

BERECZ EDGÁR
SZÉKELY ANEKDOTÁK

Rostás és a puliszka

IGAZ ÉS HAZUG TÖRTÉNETEK

Editura KEDVENC Kiadó
Székelyudvarhely 2025
ISBN – 978-606-9633-52-6

Rostás és a puliszka.....	5
Kanka Mihály és a papok	6
Edd meg a faszom puliszkával.....	7
Puli Rózsi az ebédnél	8
Féltette a micsodáját.....	9
A falugyűlésen.....	10
Hogyan mulattak régebben az öregek.....	11
Bangó Pistabáéknál.....	12
Nem kellett útikalauz.....	13
A vonat seggel tolat be Kibédre	14
Hogyan szokott le Pucu Jóska bá	15
Az se 43-as	16
Bangó Pista bá tükre	17
Lakodalomba.....	18
A nyögdfj.....	19
Nem is olyan rossz!	21
Tojás, retek és tej.....	22
Bangó Janika hazalátogat	23
Bódi bácsi és a hittérítő	24
A pénz átok	25
Isten faszegű cipőben járt.....	26
Félliter Kati	27
Fiam, mutasd meg a seggedet	28

Kapd bé kicsi fiam!.....	29
A moziban	29
Az aprózár	30
Pucu Jóska bá és Bangó Pista bá a kocsmában.....	31
Sapkás Albert bá budija	32
Épp csak a pohár pálinka hiányzik	34
A vak koldus	35
Nem ismerte meg	36
De magyar búzából!.....	37
Tedd el, s ne vedd elé himnusz.	38
Sapkás Albert bá gusztusa	39
Mindig odafigyelt az étkezésre.	40
Béjöttek a magyarok.....	40
Robbantottak a baszkok.....	42
A láva égette a bocskor talpát	42
Nekiment a jövőhétnek.....	43
Bangó Kati.....	44
Balla Gyuri regulája	45
A tejgyár igazgatóját bezárták.....	46
A fababa.....	47
Falusi matematika	48
Olyan a december mint a nadrágszíj	49
Én csináltam, én ölöm meg!.....	50
A nyomtató	51
Pecek	52
Ott a farkas a szoknyája alatt.....	52

Miért van olyan hitván füle?.....	53
Úgy sincs mivel.....	53
A kicsi pálinka biztosabb.....	54
Három a magyar igazság.....	55
Akácfa utca 10 per A és B.....	55
Adjatok egy törlőt!.....	56
Gatyamosás	57
Egy se volt idegen.....	58
Nem idevalósi	58
Esszefogás	59
Milyenek a magyarok?	59
Chuck Norris Udvarhelyen	60
Ki mer leszökni?.....	61
Ezermester Pista	62
Intelmek.....	63
Vásárba.....	64
A darált sertéshús löncs	64
Halászmese	66
Druzsba.....	68
Valahol a fronton.....	69
Apróhirdetés.....	70
Hargitai fenyőtűzön a legjobb	71
Kajabon jó lesz?.....	72
A brassói bácsika hazafisága.....	74
A székelj és az orvos	75
Zoli bá mondta	75

Az 50 milliós szalámi	76
Minden német	76
Külföldön	77

Vélt vagy valós személyekhez való hasonlóság, csak a véletlen játéka.

E mű részleteinek vagy teljes egészének közlése bármilyen médiában a kiadó írásbeli engedélye nélkül tilos és bűncselekmény a hatályban levő törvények szerint.

Reproducerea parțială sau integrală a ediției fără acordul editurii este interzisă și va fi pedepsită conform legilor în vigoare.

Vélt vagy valós személyekhez való hasonlóság, csak a véletlen játéka.
Borítóterv – Hajdu Szidónia

Megrendelhető:

+40744-505331

+40744-611095

E-mail: kedvenckiado2012@gmail.com

office@kedvenckiado.ro

Website: www.kedvenckiado.ro

Kedvenc kiadó

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BERECZ, EDGÁR

Székely Anekdoták : rostás és a puliszka : igaz és hazug történetek

/ Berecz Edgár. - Odorheiu Secuiesc : Kedvenc Kiadó, 2025

ISBN 978-606-9633-52-6

821.511.141

Rostás és a puliszka

Rostás a faluvégén lakott egy kulipintyóban. Kéregetésből és napszámosmunkából élt. Ahol adtak valamit, oda visszajárt segíteni, favágni. Egyszer egy télen, csikorgó hidegben bekopogott Bangó Pistabáékhoz.

– Pista bácsi! Az Isten megfizeti, két napja nem ettem. Adjon valamit!

Sári nén éppen borította ki a puliszkát az asztalra a csirkepaprikás mellé.

Bangó Pista bának jókedve volt, mert aznap eladott valami malacokat s pálinka is volt benne bőven. Elővette a bicskáját, a puliszkából, egy nagy darabot lekanyarított és a Rostás kezébe nyomta.

– Tessék Rostás!

Rostás egyik kezéből a másikba rakosgatta a puliszkát, mert forró volt, égette a markát, s közben búcsúzkodott.

– Isten fizesse Pistabácsi... Isten tartsa meg – na Isten áldja! Az Isten bassza meg, de forró ez a puliszka, hogy elégette a kezemet!

S azzal jól földhöz vágta a puliszkát.

Igy történt, hogy Rostásnak Bángó Pistabáék többet nem adtak semmit, hiába kopogtatott, hiába hajladozott.

Kanka Mihály és a papok

Kanka Mihály bátyám, még élt, – nyugodjon csendesen – fogatos volt, állandóan fuvarozott. Járt a katolikus paphoz is és a reformátushoz is. Ugyi, volt az eklézsiának földje, erdeje, hordta, hozta haza a fát, a töröbúzáat.

Egyszer azt mondja neki a katolikus pap:

– Hallja, Minya bátyám. Tudom, hogy maga sokfelé megfordult, járt a református papnál is. Kérdezze meg egyszer a tiszteletes urat, hogy hiszi-e amit mond, mert ő hiszi amit prédikál.

Na jól van, ahogy ez lejárt Minya bá hazament. Hétfőn ment újra a református papni fuvarba s mondja, hogy mit üzent a plébános úr.

– Hiszi az istenfaszát! – vágta földhöz a kalapját a református pap. – Hogy hinné, mikor én sem hiszem!

Edd meg a faszom puliszkával

Piri tanítóné mikor fiatal volt sokat járt családokhoz, járt falukutatni, kérdezgette az öregeket. Egyszer más riporterekkel elmentek Sárrétre. Pár szegény család lakott ott, jártak tapasztani, favágni, istállót pucolni. Az öregek nem voltak otthon csak a kölykek. A nagyobbak vigyáztak a kisebbekre. Mikor jöttek Piri tanítónéniék a nagy sárban a purdék kezdtek ordítózni:

- Nyald ki a seggemet!
- Csókold meg a ló picáját!
- Bújj a kutyám seggibe!

S dobálták őket lószarral. Piri tanítónénak azt mondta az egyik nagyobbacska csóró a kerítésről:

- Edd meg a faszom puliszkával!

Mikor mentek vissza a faluba nagy sároson, Piri tanítóné mind azon gondolkozott, hogy de miért puliszkával?

Egyszer télen elhívták valahová vendégségbe és egy kicsi vékony, pinduri kolbászt tettek ki neki a puliszka s a cikakáposzta mellé.

Piri tanítónénak ahogy ránézett a tányérra, mind az járt a fejében, hogy:” Edd meg a faszom puliszkával!”

Puli Rózsi az ebédnél

Egyszer Bangó Pistabáéknál bétakarodás volt. Hívtak segítséget, napszámosokat. Ott volt Puli Rózsi is a faluvégiről. Volt vagy 90 éves a vénasszony, tiszta ránc volt az ábrázata. Örökké szivarazott.

Na, lejárt a töröbúzaszedés, Sári nén kitette az ételt: sóba főtt krumplit és zsírba eltett kolbászt, ódallast ettek savanyúborkával. Fehér abrosz, porcelán tányér s minden. Sári nén odaültette Puli Rózsit a leánya s a menyé mellé, tett a tányérba bőven. Puli Rózsi meg volt illetődve, úgy érezte magát mint a templomban, há ugyi eddig mindenütt pökték, mert büdös volt, rongyos volt, a kezeire rá volt száradva a mocsok.

Mikor megették, felálltak s mentek tovább. Puli Rózsi így köszönte meg:

– Én az ételt nagyon szépen, tisztelettel megköszönöm!

Alig tudott beszélni.

Féltette a micsodáját

Mikor a nagy víz jött, a falut úgy megmosta, hogy aki addig nem tudta, hogy milyen a tengerész élet, az most megtanulta. A víz vitte a boglyát a tetején a gyermekkel, a tyúkketrecet, a pajtát, ott kucorgott ember s asszon a pajta tetején.

Sapkás Albertbának az anyósa benn rekedt a házban, nem tudott kijönni. Akkor a szomszédból átnyújtottak egy nagy gerendát, hogy azon másszon ki. A szomszéd kicsit magasabban volt, nem érte úgy a víz. Nade, az öregasszon mind kapta fel a szoknyáját, hogy ne ázzon el, de akkor látszott a segge s a micsodája. A népek a ház tetején, a kerítéseken, a budi tetején, ki hová tudott felfutni. Ott kuksoltak, várták, hogy a víz menjen el. Sapkás Albertbának az anyósa, mint a majom a küszürükövön úgy mászott. Kész kacagás volt. De sírás is volt, mert a víz elvitte az állatot, a gabonát, szétduvasztotta a házat, nagy kárt csinált. Sokan meghaltak, megfúltak.

Régen úgy volt, hogy volt a faluban vagy tíz nagygazda, a bíró, a tanító s a pap. Mikor falugyűlést csináltak ott voltak a közepes gazdálkodók, meg egy csomó szegény ember. Akármit mondott a pap, a bíró vagy a nagygazdák, az mind jó volt. Kiabáltak:

- Jól mondja tiszteletes úr!
- Igaza van Ferus bácsinak!
- Legyen úgy, ahogy a tanító úr mondja!
- Igazsága van Lajos bátyámnak!

A sok szegén ember nem akart haragba lenni senkivel. Félték, hogy többet nem hívják őket napszámba, s akkor mi lesz. Ha nem engedi szógálni a gyermekit?

Osztán mindig úgy volt, hogy a nagygazdák kapták a húst, a szegényebb rendűeknek maradt a csont.

Hogyan mulattak régebben az öregek

Pozdorja Laji bá mondta, mikor kijöttek hozzá a riporterek. Azt mondta Laji bá:

– Hát kérem szépen, régen nem úgy éltek az emberek mint mostanság. Dógozni kellett, küzdseni kellett, volt állat, majorság azokat rendezni kellett. Aztán jöttek a gyermekek, volt ahol tízen voltak... Többet szartak, mint amennyit ettek, mer szegénység volt, lopták le az éretlen gyümölcsöt, lopták a töröbúzáat.

Voltak azért jó vendégségek, a régiek jól tudtak mulatni. Nem volt akkor tévé s rádió meg mozi. A fiatalság vasárnapokon bált rendezett, arra elmentek az öregek is. Ittak, mulattak, táncoltak. Osztán elékerült a bicska is. Egy se kapott többet, mint amennyi járt. Olyan szépen mulattak, mindenkinek volt valami emléke utána. Volt olyan öreg, hogy a kabátot otthon nem tudta levenni. Nézik mi van, há a bicska a hátában nem engedte. Régebben csendesebbek voltak az emberek, nem volt az az idegesség, mint mostanság. A bolhafingből nem csináltak nagy dolgot.